

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр. София, 21.11.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, III -
ти състав, в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две
хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛЯ Г.

ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ИЛИЕВА

ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

като разгледа докладваното от съдията Врачева въззивно наказателно
частно дело номер 575 по описа за 2019 година за да се произнесе,
съобрази:

Производството е образувано на основание чл. 249, ал. 3, вр. чл. 248,
ал. 1, т.3 от НПК по повод депозиран частен протест от прокурор от СП-
София срещу определение 01.10.2019 година, постановено в
разпоредително заседание по н.о.х.д. №2501/2019г. по описа на
Специализирания наказателен съд, с което при обсъждане на въпросите по
чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК, съдът служебно е констатирал процесуални
нарушения за прекратяване на съдебното производство и връщане на
делото на Специализираната прокуратура за отстраняване на допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила.

В частния протест срещу определението по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК,
депозиран от прокурор от СП се навежда, че неправилно СНС е приел, че
са допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения свързани с
нарушаване правото на защита на обвиняемите лица.

На първо място според становището на прокурора не е нарушено
правото на защитата на обвиняемите лица, при условие, че същите са
представявани от защитници при наличие на противоречиви интереси по
между им.

На второ място според становището на прокурора от СП неправилно
СНС е приел, че е било накърнено правото на защита на всички подсъдими
в различна степен, тъй като в материалите по делото липсват доказателства
да е била изпълнена докрай процедурата за връчване на постановленията
на частично прекратяване на наказателното производство от 15.04.2013г.;
от 20.12. 2013г. и от 24.02.2014г. Според прокурора постановленията за
частично прекратяване на досъдебното производство са били връчени на
страните, освен това по отношение на едно от постановленията за частично
прекратяване на досъдебното производство е бил извършван съдебен
контрол.

На трето място в частния протест се излагат съображения, че
неправилно СНС е възприел възраженията на защитниците за това, че в

постановленията за привличане в качеството на обвиняеми лица при извършеното ангажиране към наказателна отговорност на подсъдимите К.Д. , Д.Б. , Ц.К. и Х.П., находящи се в том 81 от делото, не е посочено кое е лицето което е извършило това процесуално- следствено действие, при условие, че в мотивите на определението на съда е констатирано, че последващите задължителни процесуално- следствени действия, а именно разпит на обвиняемите лица е посочено, че е следовател от СО- СП.

Прокурорът прави искане до въззивната инстанция да отмени протоколно определение от 01.10.2019 година, постановено в разпоредително заседание по н.о.х.д. №2501/2019г. по описа на Специализирания наказателен съд, с което е върнато делото на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита на подсъдимите лица като неправилно и незаконосъобразно.

Съдът, след като се запозна с доводите, изтъкнати в частния протест и като прецени материалите по делото, намира за установено следното:

Частният протест е подаден в срока по чл. 342, ал. 1, вр. чл. 249, ал. 3 от НПК срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт и е процесуално допустим.

Разгледан по същество същия е неоснователен.

С обвинителен акт, изготвен от прокуратурата са предадени на съд подсъдимите Б.В.Л., Д.Т., Х.Ж.П., П.П.А., Ц.Г.К., К.Х.Д. за престъпление по чл. 321, ал.3 от НК.

С присъда от 22.10.2018г. по н.о.х.д. №1542/ 2019г. на СНС подсъдимите Б.В.Л., Д.Т.Б. и Х.Ж.П. са признати за виновни в това, че в периода от началото на 2008г. до 15.06.2011г. на територията на гр. София заедно са ръководили организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на седем лица с участници К.Х.Д., Ц.Г.К., П.П. А. и А. К. Д./ починал/ създадена с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, за които е предвидено наказание "лишаване от свобода" повече от три години, поради което и на основание чл. 321 ал.1 от НК, при условията на чл.54 от НК всеки от тях е осъден на наказание от три години "лишаване от свобода", чието изпълнение е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от пет години.

Със същата присъда на Специализирания наказателен съд подсъдимите К.Х.Д., Ц.Г.К. и П.П. А. са признати за виновни в това, че в периода от началото на 2008г. до 15.06.2011г. на територията на гр. София са участвали заедно с А. К. Дишов / починал/ в организирана престъпна група- структурирано трайно сдружение на седем лица с ръководители Б.В.Л., Д.Т.Б. и Х.Ж.П., създадена с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода" повече от три години, поради което и на основание чл. 321, ал.2 от НК при условията на чл. 54 от НК всеки от тях е осъден на

наказание една година " лишаване от свобода", чието изпълнение е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от три години.

Горепосочената присъда е отменена с въззивно решение от 12.07.2019 година по ВНОХД №100/2019 година по описа на АСНС.

В разпоредително заседание по НОХД №2501/2019 година, проведено на 01.10.2019г. СНС е приел, че на досъдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите, поради което е прекратил съдебно - наказателното производство и е върнал делото на прокурора за отстраняване на допуснатите съществени нарушения.

Правилно и законосъобразно СНС е взел становище по всички възражения на защитниците на подсъдимите лица.

Аргументите на първоинстанционния съд по повод възражението на адвокат В.М., че на неговият подзащитен са вменени обвинения за несъществуващи фирми, изброени в обстоятелствената част на ОА са правилни, тъй като това е въпрос по същество, който би могъл да бъде обсъден с окончателния съдебен акт, доколкото твърденията на прокуратурата в ОА се проверяват в хода на съдебното следствие.

Правилни и законосъобразни са аргументите на СНС по повод направеното възражение от страна на подсъдимия Л. за това, че не е имал физическа възможност да се запознае с делото при предявяване на материалите на ДП.

Първоинстанционният съд е изследвал процесуалната дейност на органите на досъдебното производство и е установил, че при привличането на лицето Л. в качеството на обвиняем с Постановление от 08.04.2014г., същият е заявил, че желае предявяване на материалите по делото. На 16.04.2016г. материалите са му били предявени, като обв. Л. е заявил, че адвокат К.Ч. е възпрепятстван да присъства на процесуално- следственото действие- предявяване на материалите по делото както на датата 16 април, така и на датата 17 април, като е отказал да му бъде назначен служебен защитник. Впоследствие не са представени нито от защитника нито от обвиняемото лице уважителни причини за неявяването на адвокат Ч., поради което правилно съставът на съда е приел, че водещият разследването следовател не е бил задължен да го призовава. Обективните факти по делото установяват, че на обвиняемото лице Л. и неговия защитник е дадена възможност за запознаване с материалите по делото, поради което не може да се приеме, че е налице процесуално нарушение от рода на кърняващо правото да участва обвиняемото лице в хода на досъдебното производство.

Въззивният състав изцяло подкрепя аргументите на първоинстанционния съд относно направеното възражение от адв. А. за наличие на разминаване и несъответствие на повдигнатото обвинение на

подс.Б., изразяващо се в цифрово изписване на предложенията „ образува и ръководи“ на чл. 321, ал.1 от НК.

Действително от предявеното и повдигнато обвинение на подс. Б. е посочено в цифровото такова и двете предложения на чл. 321, ал.1 от НК, а в текстовата част на обвинение е посочено само едно от предложенията на чл. 321, ал.1 от НК, а именно „ръководи“, но това несъответствие не може да се приеме като съществено нарушение на правата на подсъдимото лице, тъй като е налице годно обвинение със степен на съответност, от което обвинение същият може да разбере за какво престъпление се обвинява и да реализира защитата си в пълен обем.

Правилни и законосъобразни са аргументите на първоинстанционния съд, с които отхвърля като неоснователно възражението на адв. Г., защитник на подс. Х.П. за това, че са нарушени правата му като защитник, както и правата на неговия подзащитен Х.П. да участва в ДП като му е било отказано да се запознава с материалите по делото и съответно да му бъдат предявени материалите.

Действително, при последното привличане на подсъдимия П. като обвиняем няма изрично изявление с искане за предявяване на материалите по делото, като впоследствие това е сторено с нарочна молба.

Органът на досъдебното производство е определил дати за извършване на процесуално- следственото действие- предявяване на материали по делото, но защитникът и подсъдимия не се възползвали от това.

Основните съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на подсъдимите лица в хода на досъдебното производство според СНС са следните:

Първоинстанционният съд е посочил в определението си, че в хода на досъдебното производство са разпитани в качеството на свидетел лицата Е. С. И., Р. К., С. Б. и П. Г., като разпитите в качеството им на свидетели са проведени в присъствието адвокат С.С. и същите са се възползвали от процесуалното си право по чл. 122, ал.2 от НПК. Адвокат С.С. е участвал в хода на досъдебното производство в качеството на защитник на обвиняемите Д.Б., Ц.К. и Н.Г., като на 15.06.2011г. Н.Г. е дал обяснения в присъствието на защитник. Впоследствие на 11.04.2014г. адвокат С. е участвал в качеството на защитник на обв. Ц.К. при извършване на процесуално- следствено действие привличане в качеството на обвиняемо лице на 07.04.2014г. и при предявяване на материалите по досъдебното производство.

Адв. Ч. е присъствал при извършване на процесуално- следственото действие разпит на свидетеля П. Г. на 14.10.2013г. Същият свидетел на 27.08.2011г. е дал изключително подробни показания, в които се коментират множество обстоятелства по делото. Адв. Ч. в хода на досъдебното производство е бил защитник на подс. Л. и е присъствал при

извършването на процесуално-следственото действие-привличане в качеството на обвиняемо лице, извършено на 08.04.2014 година.

Според първоинстанционния съд участието на защитниците Ч. и С. в досъдебната фаза на процеса, накърнява правото на защита на подсъдимите лица Л. и К., доколкото са присъствали и са давали правни съвети и на свидетели по делото.

Въззивният състав споделя изцяло изводите на СНС за наличие на процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита на горепосочените подсъдими лица, тъй като горесцитираните адвокати са присъствали в хода на процесуално-следственото действие разпит на свидетели, след което са поели защитата на обвиняеми лица в нарушение на разпоредбата на чл. 91, ал.3, т.4 от НПК.

Налице е нарушаване правото на защита на обвиняемо лице, при условие, че един защитник упражнява правото на защита и по отношение на друго обвиняемо лице, на което интересите им са противоречиви, каквато е констатацията по делото, че адв. С. е бил защитник на обв. Д.Б., Ц.К. и Н.Г., като на 15.06.2011г. Н.Г. е дал обяснения по предявеното му обвинение- /чл.94, ал.1, т.5 от НПК/.

На следващо място първоинстанционния съд е изложил съображения за наличието на процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита на обвиняемите лица за това, че постановленията за частично прекратяване на досъдебното производство не са връчени на всички страни в процеса.

С постановление за частично прекратяване от 15.04.2013 година, досъдебното производство е прекратено, поради настъпила смърт на обв. А. Д., като соченото Постановление е връчено на обв.В. Л., обв.Х.Ж.П., адвокат И. А., П.А., обв.Б.Л., обв.Н.Г., обв.Д.Б., но по делото липсват доказателства, че е връчено и на обв. Ц.К. и обв.К.Д..

Постановлението от 20.12.2013г., с което е прекратено наказателното производство по отношение на А. К., е връчено единствено на А. К., В. Л., Н.Г., но също липсват доказателства по делото, че същото е връчено на другите обвиняеми към онзи момент лица.

Постановлението, с което е прекратено наказателното производство по отношение на обв. В. Л. и обв.Н.Г. от 24.02.2014г. е било обжалвано пред СНС. На 16.09.2014г. СНС е изменил същото относно основанието за прекратяване касателно обв.Н.Г., като няма данни дали е обжалвано пред АСНС. Постановлението за частично прекратяване на досъдебното производство от 24.02.2014г. е връчено на обв.П.А., обв.Д.Б., обв.В. Л., обв.Ц.К., обв.Н.Г., обв.Б.Л.. В материалите по делото са приложени докладни от 02.09.2014г. и 03.09.2014г., че обв.К.Д., обв.Д.Б., обв.Х.П., обв. Б.Л. и обв.А. К. не са открити на посочените от тях адреси.

Въззивната инстанция изцяло споделя съображенията на СНС за наличие на процесуални нарушения, довели до нарушаване правата на

обвиняемите лица, тъй като всеки един от обвиняемите има право да разбере, че по отношение на друго лице наказателното производство е прекратено и на какво основание и при условие, че с постановленията за частично прекратяване на досъдебното производство му се нарушават права, да обжалва същите по съответния ред, упражнявайки по този начин правото си на защита.

Правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е приел за основателни възраженията на защитниците, че са налице процесуални нарушения, ограничаващи правата на обвиняемите лица К.Д., Х.П., Ц.К., Д.Б., тъй като в Постановленията за привличане в качеството на обвиняеми лица, находящи се в том 81 от досъдебното производство не е посочено длъжностното лице, което е извършило тези процесуално-следствена дейност. Констатираното процесуално нарушение води до невъзможност обвиняемите лица, прокурорът и съдът да разберат компетентността на лицето, извършило горесцитираната процесуална дейност. В допълнение към аргументите на първоинстанционния съд, въззивната инстанция държи да допълни, че с оглед разпоредбата на чл. 199 от НПК в досъдебното производство прокурорът и разследващите органи се произнасят с постановления. Всяко постановление съдържа: данни за времето и мястото на издаването му, за органа, който го издава, за делото, по което се издава; мотиви; диспозитив и подпис на органа, който го издава. При нарушаване на основните реквизити на прокурорските актове основателно може да бъде поставен въпроса извършвано ли е това процесуално- следствено действие или не?.

Водим от горното и на основание чл. 345 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА определението на първоинстанционния съд по НОХД № 2501/2019 година от 01.10.2019 година, с което е прекратено съдебно- наказателното производство и е върнато делото на прокурора.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.